

ב' תמוז ה'תשע"ו 8.7.16

מגזין מס' 387

ערב שבת קודש פרשת חוקת/ג' תמוז
קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

ה"ה

החייס כסנא

יציאת מצרים ברוחניות – חלק ו' האמת עולה ביוקר

תמליל מעובד מתוך שיעורי הרב קלב

מי שחפץ להיגאל גאולת אמת, עליו ללמד עצמו להסכים לסבול (לשון סבלנות) את ההתמודדות מול כל הקשיים המאפיינים כל תהליך 'שיקומי' ארוך שרובו ככולו 'עבודה שחורה'. כלל גדול הוא אשר בעבור השגת מטרה אמיתית - ושתהא השגתנו בה השגת אמת - יש לשלם מחיר מלא בהתאם לאמיתתה. תמורת חירותו, על האדם לתת את היקר לו מכל - את עצמו! ועצם ידיעת כלל גדול זה ובפרט הפנמתו בחיי היומיום, מהווה נתינת כח עצומה לחיזוק נכונות האדם לחרוק שיניו לאורך זמן בתירגולים ואימונים מפרכים, יהיו מעצבנים, כואבים ומעייפים ככל שיהיו...

סדנת זוגיות חדשה עם הרב קלב – פרטים בעמוד 11

לוח שיעורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות **בנפש...**" (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30 במושב חמד שבמרכז הארץ. הכניסה לישוב בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, רח' הזית 83 בבית הכנסת שבחצר משפחת שרעבי. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com

התכנסות (כיבוד ושתייה קלה מ-20:45) במושב חמד, לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144

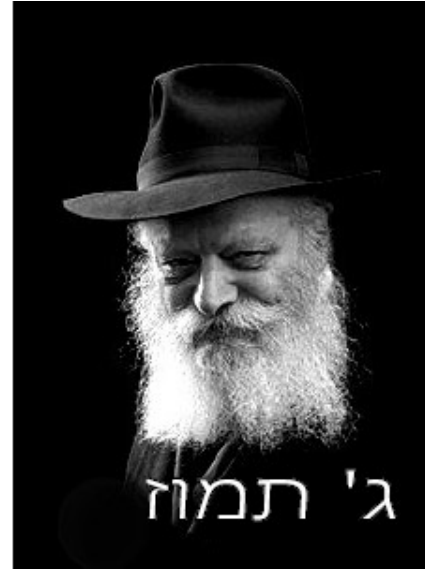
[בכניסה למושב חמד - ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר]

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

ג' תמוז - הילולת הרבי מליובאוויטש, אדמו"ר מנחם-מענדל שניאורסון נשיא דורנו.

ביום מסוגל זה נתבונן, ולו במעט, בדמותו המופלאה, ניאחז בכנפי הדרכותיו והוראותיו בהן מודגשת דרישתו הבלתי מתפשרת מכל אחד ואחת מאתנו לממש את הפיקדון יקר הערך המופקד בידינו - היא השליחות להאיר את סביבתנו המיידית ב"נר מצוה ותורה אור". משמעות הדברים היא שביום זה עלינו להתחזק ביתר שאת וביתר עוז (בכמות ובאיכות) בקיום תביעתו מכל אחד משומעי לקחו שלא להתפעל משום קושי ומנגד מבית ומחוץ, ולהשפיע ענייני אמת, צדק ויושר ברוח 'ישראל סבא' בדרכי נועם ובמאור פנים עד היכן שידנו מגעת. ענין מרכזי בתורת הרבי הוא ענין 'וקר הזמן' - בניצולו כראוי, דוקא בתוך 'עולם שכמנהגו נוהג', ניתן להתפתח לאין שיעור. באשר מאמציו הכנים של האדם להלך בקומה יהודית זקופה, בדרך בריאה ומתוקנת כלפי עצמו וכלפי הזולת, מעוררים ומגלים כוחותיו הנעלמים והופכים את פעולותיו ומסכת חייו כולה לדוגמה חיה לזיכוי הרבים.

פדיון נפש

ביום זה (השנה ג' תמוז חל בשבת ולכן ביום שלפניו או שלאחריו), המסוגל לענין ההתקשרות, נוהגים לכתוב אל הרבי מכתב (מנהג זה אינו 'בלעדי' לעדת החסידים, שכן לכל יהודי יש 'ענין' עם הרבי...) ולשגרו בפקס או בדואר אלקטרוני אל הציון.

מספר הפקס ב"בית חב"ד" שבאוהל: +1(718)723-4444
כתובת האימייל: ohel@ohelchabad.org

"אזכיר על הציון..."

במשך כל שנות נשיאותו נהג הרבי לנסוע ל'אוהל' (ציונו של הרבי הקודם אדמו"ר הריי"ץ), כחלק קבוע מסדר העבודה שלו. לעתים נסע כמה פעמים בחודש ולעתים אף כמה פעמים בשבוע. אין ספור יהודים בעולם

זכו לקבל מהרבי את התשובה המפורסמת "אזכיר על הציון" - חידוש שלא היה כדוגמתו במענות נשיאי חב"ד; התבטא על כך אחד המשפיעים המפורסמים בחב"ד כי בזאת למעשה רמז לנו הרבי כיצד לנהוג לאחר ג' תמוז - כתוב לרבי, והרבי כבר ימצא את הדרך כיצד לענות... ועל השאלה - כיצד מכתב על ציונו הקדוש של הרבי יכול לפעול מאומה - משיב הרבי בעצמו לחסיד לאחר הסתלקות אדמו"ר הריי"צ (הרבי הקודם): להקל ההבנה... שאפילו בדומם - ביכולת בני אדם לפעול כל הנזכר לעיל: תיכף שמכניסים לקאמפיוטר (מחשב) מספר פרטים עיקריים - ברגע כמימרא יודעים כל המסקנות ופסקי דין לפועל ממש. וכשמוסרים (פדיון נפש) - מזכירים כל הנזכר לעיל על הציון, הרי זה -

ושלום מלסייע, לסייע כפי היכולת, אבל, כיון שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, הרי, אם לא תהיה העבודה לבד, מה יועיל זה שנותנים 'כתבים', מנגנים ניגונים ואומרים לחיים? הרבי היה אומר לפעמים: "אל תשלו את עצמכם..." צריכים לבד (כל אחד ואחד בכוחות עצמו) להפוך את השטות ד' לעומת זה' (היפך הקדושה) והרתיחה של הנפש הבהמית – לקדושה".

(י' שבט תשי"א. 'תורת מנחם' כרך ב', עמ' 212)

ידוע מענהו של הרבי לאברך ששאל ב'יחידות' מה עליו לעשות כדי להיות מקושר אליו: "תלמד תניא בעל פה, ותחזור על זה ברחוב. כך תהיה מקושר אלי, כי גם אני חוזר תניא ברחוב."

כפשוט ביתר שאת ועד לאין ערוך – ממסירה לדומם הנ"ל, להבדיל באין ערוך.

"ימצא הרבי דרך לענות לו"

ועוד כתב הרבי בשנת תש"י לאדם שמקשה: הלא אי אפשר עתה לשאול את הרבי (אדמו"ר הרי"צ, לאחר שנסתלק)... ענה לו – "...אם יעמוד חזק בהתקשרותו אליו, מבלי ישים לב לפיתויי היצר, וישלח השאלה על הציון... – ימצא הרבי דרך לענות לו.

אין תחליף לעבודה בכוחות עצמנו

"בכלל בחב"ד היתה התביעה שתהיה עבודתו של כל אחד ואחד בעצמו, ולא להסתמך על הרביים... "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים". אינני מסלק את עצמי חס

אנחה יהודית – נחמה העולה מן העצם

אדמו"ר מוהר"ש אמר: אנחה יהודית הבאה, חס ושלום, בסיבת גשמיות לא טובה - גם היא תשובה גדולה, במיוחד אנחה בעקבות רוחניות לא טובה - היא ודאי וודאי תשובה מעליותא (=מעולה).

האנחה עוקרת ומחלצת מעומק רע, ומציבה במעמד טוב.

(על פי 'היום יום' ג' תמוז)

התבוננות בדרך אפשר בטמון בפתגם ובאמרה החסידיים

לעתים, עצמת הטלטלות כה עזה, עד כי, לשעה, נפערים בקיעים במסך תרדמת חיי השיגרה. אזי, לפתע, אין האדם יכול להתעלם יותר ולהסיח דעתו מן הזועק לשינוי ותיקון; בשעת משבר, על כורחנו, חודרים זעזועים אלה מבעד לכיסויי ההרגל ושאלנו ה"טיוח", וכופים עלינו ייסורי התפכחות...

התמוטטות הביצורים ומנגנוני ההגנה של שוחד אהבת עצמנו בשעת משבר, מעמעמת (ולעתים, אף

כדוגמת המשקיע עצמו בהרגלים שאינם בריאים, כגון הזדקקות יתר ל'מיני מתיקה'. הנה, לאמיתו של דבר, המתיקות הגשמית אינה אלא "פיצוי", תחליף חיזור וחיצוני לצורך האמיתי הבוהר בפנימיות כל אדם – הלא הם כיסופיו למתיקות רוחנית.

מתנה כואבת

הסערות והזעזועים הפוקדים תכופות את חיי האדם, מטלטלים את כל רבדי נפשו, מדעתו ושלא מדעתו.

נפשית חולפת, הנלוות) למצבי דוחק ומיצר זמניים ותו לא.

מבהיר ומדגיש אדמו"ר מוהר"ש כי בפנימיותה, אין האנחה אלא אנחה יהודית (יהודי לשון מודה על האמת). עלינו לדעת כי באמת לאמיתו, אין האנחות אלא איתותי תזכורת העולים מן העצם החי – הוא "חלק אלוקה ממעל" שבכל אחד ואחת מישראל.

ומכאן, למסקנה המעשית

ובאשר "טובה פעולה אחת מאלף אנחות", הרי שהאנחה היהודית היא מקור בלתי נדלה של אנרגיית נחמה אלוקית הדוחקת בנו לתרגמה למגמת צמיחה כ"יתרון האור הבא (דוקא) מן החושך". מן האנחה יש לדלות תעצומות נפש לעבודת **ההתבוננות** – היא ההתמקדות במחשבות חיוביות ההופכות ל"אור" את השכל הטבעי הנקרא "חושך". ובעומק יותר, האנחה היא לאמיתו של דבר נתינת כח לניצול כל "ירידה לצורך עליה", על ידי המתקת המר – היא עבודת **תיקון המדות** הממתיקה את המדות הטבעיות הנקראות "מרירו". ובמיוחד **אמורים הדברים כאשר** האנחה עולה ממעמקי צמאון הנפש וגעגועי הלב של חסיד לרבו.

ממוססת כליל) לשעה את זוהרם המפתה של ה'תחליף' וה'פיצוי'... נחשפת האמת העירומה כי אחריתם אך נזק ותסכול...

"אמת מארץ תצמח"

והנה, דוקא בנקודת שבר נוראה זו, מתחת ל"עיי החורבות" של חלקיקי אישיותו המרוסקת, מתפרצת לה, מבלי משים, אנחה מתוככי לב האדם לנוכח מצוקותיו. עדות חיה היא לפשיטות העצמות השוכנת נצח בקרבו, ביטוי לכיסופיו להתחבר עם אלוקיו.

האנחה העמוקה הינה התעוררות לשעה, ביצבוץ ליבת מאוויי האדם הפנימיים – כמיהתו הקיומית לחום, לאהבה, לתחושת שליחות בחיים, להרמוניה בין הפכים...

קול בכיה של הנשמה הטהורה הצמאה ליוצרה

אולם, כשוך הסערה, באשר "יצר לב האדם רע מנעוריו" ו"לפתח חטאת רובץ..." נוטה האדם לחזור לסורו ולהרגליו, לשוב אל 'קיא'... הנה בנוגע לנטייה זו, מבארת ומדגישה תורת החסידות כי אל לנו להניח ליצר להוליכנו שולל. אל לו ליהודי לעשות שקר בנפשו, לדמות כי אנחותיו הן ענין סתמי – רק תגובה אנושית בלתי רצונית (לתחושות משבר, או מועקה

מארז ניגוני חב"ד

מ"ח ניגונים של התבוננות וכיסופים!!

4 דיסקים ב-120 ש"ח בלבד (כולל משלוח)

להזמנות: 052-56-75-770

הסיפור השבועי

ההבטחה התקיימה

"את חייבת לבוא להרצאה בשבת", אמרו לה חברותיה. "מרצה מיוחד במינו בא אלינו משיקגו. כדאי לך לשמוע אותו".

שפרה הנדרי היתה נערה צעירה, תושבת ס' פול שבמדינת מינסוטה בארצות הברית. היא באה להרצאת האורח, הרב שלמה זלמן הכט, ובמהלך ההרצאה פרצה בבכי. בתום ההרצאה ביקש המרצה לדעת מדוע בכתה הצעירה. בהתרגשות רבה פלטה שפרה: "האיש שעליו סיפרת היה סבי!".

היא נולדה למשפחה רחוקה מיהדות. אביה שימש פרופסור באוניברסיטה המקומית. את חינוכה קיבלה בבית ספר ממשלתי. ככל הידוע לה היתה היהודייה היחידה בשכבת גילה. אימה היתה משננת באוזניה: "את יהודייה, היי גאה בכך", אולם בעיניה לא היתה לזה משמעות.

את סבה, ר' שמואל ברוידא, יהודי נשוא פנים וחובש כיפה גדולה, זכרה היטב. הוא היה יליד העיר אישישוק שבאזור וילנה בליטא. בארצות הברית שימש נשיא חברת 'בסט כשר' לייצור בשר. הוא גם היה בעל צדקה גדול. כמו כן זכרה את סבתה, שהקפידה ללכת בשבת בבוקר לבית הכנסת.

באותה תקופה בא לעיר השליח הרב משה פלר, והקים את בית חב"ד. אחיה של שפרה החל לפקוד את המקום, ובמרוצת הזמן החל לשמור מצוות. היא שוחחה איתו שיחות נפש ארוכות, אך לא השתכנעה ולא הסכימה אפילו לבקר בבית חב"ד.

עבר זמן והיא פגשה חברה לשעבר. זו סיפרה לה בהתלהבות כי היא לומדת ב'בית חנה', המכון ללימודי

יהדות של בית חב"ד. כאשר הזמינה את שפרה לבקר ולהציץ, נענתה ונכנסה.

לראשונה שמעה את הבנות משוחחות על בורא העולם. היא הופתעה לגלות כי כל בנות המכון אכן מאמינות בקב"ה. סדק קל נוצר בהשקפת עולמה. היא הוסיפה לבקר בבית חנה, אך עדיין השאלות והספקות מילאו אותה.

כך באה גם להרצאה שנערכה לקראת י' בשבט, יום השנה להסתלקותו של רבי יוסף יצחק (הרי"צ) מליובאוויטש, הנשיא השישי של חסידות חב"ד. המרצה, הרב שלמה זלמן הכט, יצא בשעתו לשיקגו בשליחותו, ונחשב נואם בחסד עליון.

הרב הכט סיפר על פעילותו של הרבי הרי"צ להפיכת אמריקה למקום תורה. בין השאר סיפר:

"עם סיום מלחמת העולם השנייה ניהלתי קרן הצלה לעזרת הפליטים שהגיעו לפריז ולארץ ישראל. נשיא הקרן היה יהודי אמיד, שלא נמנה עם החסידים, ושמו ר' שמואל ברוידא, נשיא חברת 'בסט כשר'. יום אחד העלה משאלה להביא בעצמו את הסיוע אל הפליטים, להכיר את צורכיהם ולעמוד על מצבם.

"הוא נסע לפריז ושם פגש קבוצה מחסידי חב"ד יוצאי רוסיה. כשחזר היה מלא התפעלות ואמר לי: 'אני רוצה לשתף אותך בדבר שריגש אותי עד דמעות'. הוא סיפר כי בהיותו שם התפלא מניין שאבו האנשים האלה כוחות לשרוד במצוקות העוני, הרעב והרדיפות ברוסיה.

"בין השאר פנה אל ילד כבן שמונה ואמר לו: 'אני חוזר מחר לאמריקה. מה תבקש?'. ר' שמואל סיפר על כך בהתפעלות ואמר: 'יודע אתה מה ענה לי הילד? הוא אמר

‘הרגשה כזו לא חוויתי כל חי’. אמר ולא הוסיף.

”כעבור זמן נקראתי אני להיכנס אל הרבי, והרבי אמר לי: ‘היה אצלי ר’ שמואל ברוידא. כששאלתיו על ילדיו, פרץ בבכי. הבטחתי לו שיום יבוא והוא יראה נחת מנכדיו’.

”באותו רגע” – סיים הרב הכט את סיפורו – ”התקשיתי להבין מדוע קרא לי הרבי. אף לא הבנתי את סיבת בכיו של ר’ שמואל. רק לאחר זמן נודע לי כי כל ששת ילדיו של ר’ שמואל נטשו את דרך התורה והמצוות, ואז הבנתי את פשר בכיו. אבל עכשיו אני מתחיל להבין גם את הבטחתו של הרבי...”

שפרה לא ידעה את נפשה מהתרגשות. למחרת נרשמה כתלמידה מן המניין ב’בית חנה’. משם עברה ללמוד ב’מכון חנה’ בברוקלין, ובבוא העת הקימה בית חסידי אמיתי. ברכתו של הרבי הריי”צ לסבה התקיימה במלואה בה ובשני אחיה, שנעשו גם הם שומרי תורה ומצוות וחסידים בלב ונפש.

(על פי סיפורה של בעלת המעשה באתר בית חב”ד)

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

כי מכיון שהרבי נמצא באמריקה, הוא רוצה להגיע לאמריקה ולפגוש את הרבי!”

”עוצמה כזאת של קשר נפשי בין חסיד לרבו, כפי שהיא מפעמת אפילו בלב ילד בן שמונה, הביאה את ר’ שמואל הווילנאי, הקר והמחושב, לידי דמעות.

”כאשר ר’ שמואל ראה את אהבתם של החסידים לרבו, הביע באוזניי בקשה להזמין בעבורו פגישת ‘יחידות’ עם הרבי הריי”צ. ‘אם ילד בפרץ משתוקק כל כך לפגוש את הרבי, אני מוכרח לבקר אצלו’, אמר.”

את הסיפור הזה סיפר הרב הכט במהלך ההרצאה, ושפרה פרצה בבכי נרגש, שכן הסיפור עסק בסבה האהוב. הרב הכט הופתע לגלות כי הצעירה היא נכדתו של ר’ שמואל ברוידא. ”אם כן”, אמר לה, ”אספר לך גם את חציו השני של הסיפור.

”סבך היה מבוגר ממני, וגם היו בינינו חילוקי דעות בכמה ענינים. מעולם לא שיתף אותי בעניניו האישיים. אך כשביקש להיפגש עם הרבי הזמנתי לו מיד ‘יחידות’.

”בבוא הזמן נסעתי איתו לניו יורק. ר’ שמואל נכנס אל הרבי ואני המתנתי בחוץ. שעה ארוכה התארכה ה’יחידות’ ולבסוף יצא ופניו אדומות מבכי. הוא לחש באוזני:

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב-נגלה) ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה-נסתרי). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת חוקת

מצות 'פרה אדומה' ו'מי הטהרה'

הקב"ה מצוה את משה ואהרן אודות דיני מצות 'פרה אדומה' לטהרת טמאי מתים. עליהם לקחת פרה שכל שערותיה אדומות בשלימות, שאין בה כל מום ושלא נשאה משא מעולם. לאחר שחיטתה ע"י אלעזר הכהן מחוץ למחנה, יש להזות מדמה נוכח אוהל מועד שבע פעמים, ואזי לשורפה עם גזיר עץ ארז, אזוב ושני תולעת. הכהן השוחט את הפרה מזה מדמה ושורפה, וכן הכהן אשר אוסף את אפרה לשומרו מחוץ למחנה - נטמאים, ולטהרתם עליהם לכבס בגדיהם, ולהמתין עד הערב השמש.

אדם שנוגע במת או שוהה עימו בבית אחד נטמא שבעת ימים, ולטהרתו יזו עליו 'מי נידה' ביום השלישי וביום השביעי לטהרתו. את 'מי הנידה' יש להכין קודם ההזאה: אפר הפרה מונח על ידי כהן טהור בכלי ובו מי מעיין חיים, לאחר מכן מטביל הוא בכלי גם אזוב ומזה מ'מי הנידה' על המיטה. לאחר ההזאה שביום השביעי, מכבס המיטה בגדיו וטובל לגמר טהרתו. האדם הטמא אינו מורשה להיכנס לבית המקדש אלא לאחר שנטהר. הנכנס לבית המקדש בטומאתו - עונשו כרת.

פטירת מרים הנביאה והסתלקות באר המים

האירועים הבאים מתרחשים סמוך לכניסתם לארץ ישראל, בשנה הארבעים לשהות בני ישראל במדבר. התורה מספרת כי בחנייתם בקדש שבמדבר צין, נפטרה ונקברת מרים הנביאה, אחות משה. לאחר מותה מגלים ישראל כי נותרו ללא מים: "ולא היה

מים לעדה, ויקהלו על משה ועל אהרן" (מכאן אנו למדים כי בזכות מרים הצדקת זכו ישראל לבאר המים שליוותה אותם במסעותיהם במדבר. ועתה, צמא העם למים בשל העלמות הבאר עם פטירת מרים).

משה ואהרן ממהרים אל פתח אוהל מועד, שם נגלה אליהם ה'. משה מצטווה להקהיל את העם, ליטול את מטהו ולומר (בדיבור) לסלע כי יוציא מים. משה מכה במטהו פעמיים בסלע לעיני בני ישראל, ומים רבים פורצים מן הסלע בשפע ומשקים את העדה ואת צאנם.

משה ואהרן נענשים כי ימותו במדבר, משום שבהכותו את הסלע הקטין משה בזה את פירסום גדולת ה' שציווהו לדבר אל הסלע... על משה ואהרן נגזר בשל כך כי לא יזכו להכניס את העם לארץ ישראל...

סירוב מלך אדום למעבר ישראל בארצו

בני ישראל פונים בדרך הקצרה לארץ כנען (היא הארץ המובטחת) מכיוון דרום מזרח וחונים ב'קדש' על גבול ארץ אדום. משה שולח שליחים אל מלך אדום הוא עשו, להזכירו כי קרוב משפחה הוא לישראל בניו של יעקב. השליחים משמיעים באוזניו את קורות ישראל החל מירידתם מצריימה ועד הגיעם אל גבול ארצו, ומבקשים את הסכמתו למעבר בני ישראל דרך ארצו בדרכם לארץ ישראל. כדי לרככו מבטיחים הם כי לא ישתה העם ממימיו וכי ילכו רק בדרך המלך, מבלי לסטות ממנה ומבלי להסב כל נזק לשדות ולכרמים. מלך אדום מסרב ומשיב בשלילה תוך איום במלחמה. משה מנסה שוב, ואף מציע תשלום עבור המזון והמים שיידרשו בעת המעבר.

להציב נחש עשוי נחושת על גבי עמוד גבוה. כאשר יביטו בני ישראל הנשוכים כלפי מעלה, אל נחש הנחושת, תתעורר בהם כוונת לבם ביראה כלפי האלוקים שבשמים – ותשובתם תרפאם.

שירת ישראל, הודיה לה' על הצלתם הסמויה

ברמז ובקצרה מספרת התורה אודות המשך מסעם של בני ישראל: לאובות, לאיי העברים, לנחל זרד ולמעבר ארנון שעל גבול ארץ מואב וארץ האמורי. בני ישראל מודים במקום זה לה' בשירת שבח והכרת תודה על הצלתם בניסים מופלאים מן האמוריים שזממו לפגוע בהם.

כיבוש ארצות סיחון האמורי ועוג מלך הבשן

מסעם צפונה, לאורך גבולה המזרחי של ארץ ישראל, מביא את בני ישראל אל גבול האמורי. ושוב שולח משה שליחים, הפעם אל סיחון מלכם לבקשו כי יתיר מעברם בארצו. אלא שגם סיחון, כמלך אדום, משיב בשלילה ויוצא למלחמה בישראל. בני ישראל משיבים מלחמה שיערה, כובשים חלקים גדולים מארץ האמורי וחונים בעיר חשבון וסביבותיה. לאחר מכן כובשים ישראל את ארץ יעזר, וממשיכים במעלה הארץ צפונה אל גבול ממלכתו של עוג הענק מלך הבשן. תגובתו של עוג אינה מאחרת לבוא. גם הוא אוסף את צבאו ויוצא להלחם בישראל. ה' מרגיע את משה ומבטיחו גם במלחמתם זו יוכרעו אויביהם. בני ישראל מכים את צבא עוג ובניו מכה ניצחת וכובשים גם את ארץ הבשן.

עתה ממשיך העם במסעו ממזרח לירדן וחונה בערבות מואב מול יריחו.

מלך אדום מסרב נחרצות ויוצא בראש צבא כבד לקראתם. משה מוותר, וישראל עוזבים את מקום חנייתם ב'קדש' וממשיכים בדרך עוקפת מזרחה.

פטירת אהרן בהר ההר

בהגיעם להר ההר חונים בני ישראל במקום על גבול ארץ אדום. עתה מודיע ה' כי הגיע זמנו של אהרן 'להיאסף אל עמיו'. משה, אהרן ואלעזר בן אהרן, עולים אל ההר לעיני כל העדה. שם, בנקרה מזומנת, מפשיט משה את אהרן מבגדי הכהן הגדול ומלבישם לבנו אלעזר. לאחר פטירת אהרן, 'מיתת נשיקה', יורדים משה ואלעזר לבדם מן ההר. בני ישראל מתאבלים על מות אהרן במשך 30 יום.

נצחון ישראל במלחמתם בכנעני מלך ערד

גם מלך ערד שבנגב אינו רואה בעין יפה את הופעתם של בני ישראל בסביבתו. הוא יוצא כנגדם במתקפה צבאית, ואף שובה שבי מישראל. לבקשת העם מתפלל משה לה' ומבטיח בשם בני ישראל כי באם ינצחו במלחמה, יוקדש לה' כל השלל. ה' שומע לתפילת משה, ובני ישראל מנצחים במלחמתם בכנעני יושב הנגב. השבויים שבידיהם יוצאים לחופשי וכל השלל מוקדש לה'.

התשובה מביאה רפואה לעולם

עייפים ומותשים מהדרך שהתארכה להם (בשל הצורך לעקוף את ארץ אדום), מתאוננים בני ישראל שוב באוזני משה על עצם היציאה ממצרים. בתגובה לתלונתם שולח בהם ה' נחשים שרפים הנושכים בהם להענישם. במצוקתם, מתפכחים בני ישראל ומבקשים ממשה כי יתפלל בעבורם להסרת הנחשים. ה' מצוה את משה

חסידות על הפרשה חוקת

פטירת הצדיק – ביום הסתלקותו מאיר חסד ה' לכפר
על עוון הדור, לרבות הזדונות.

(תניא 'אגרת-הקודש' סימן כח)

אדם – א' דם. זאת התורה אדם (יט,יד)

"זאת התורה אדם" – התורה נמשלה לדם. כשם
שהדם הוא חיות האברים, כך גם התורה, המלמדת את
פירוש המצוות ופרטי הלכותיהן, מכניסה ומחדירה חיות
בקיום המצוות.

('ליקוטי-תורה' במדבר עמ' יג)

מיתת צדיקים מכפרת

ותמת שם מרים (כ,א)

"למה נסמכה מיתת מרים לפרשת פרה אדומה?
לומר לך: מה קרבנות מכפרין, אף מיתת צדיקים
מכפרת" (רש"י)

מדוע נסמכה מיתת מרים לפרשת 'פרה אדומה' ולא
לפרשת 'חטאת'?

משום שה'חטאת' אינה מכפרת אלא על שגגות,
שסיבתן היא התגברות הנפש הבהמית, ששורשה
מקליפת נוגה, אך אין היא מכפרת על הזדונות, שהן
משלוש קליפות הטמאות לגמרי. ואילו פרה אדומה
מטהרת מטומאת מת, שהיא אבי אבות הטומאה,
הקשורה לשלוש קליפות הטמאות. וכך הוא בעת

התחדשנו!

בואו לבקר

באתר המשודר

Www.tanyaor.com

The screenshot shows the TanyaOr website interface. At the top, there's a navigation bar with links like 'התחדשנו!', 'בואו לבקר', and 'באתר המשודר'. Below this is a large video player showing a man in a black hat and white beard. To the right of the video player is a table with columns for 'שנה', 'חודש', 'יום', 'שבת', 'חול המועד', 'יום טוב', 'יום חול', 'יום שבת', 'יום חול', 'יום שבת', 'יום חול', 'יום שבת', 'יום חול'. Below the video player is a grid of video thumbnails, each with a title and a small image. To the right of the grid is a QR code. At the bottom of the page, there's a section titled 'מסמכים' with links to various documents.

בס"ד

פנים מול פנים

סוד ההתקרבות

הרב יאיר כלב וגיטרה

זוגיות על פי התניא
ימי רביעי, 20:30

שורשים

שורשים, פיארברג 13 (פינת שינקין) תל אביב | 03-5603243
www.Shorashim.info www.facebook.com/ShorashimTLV

בקר איתנו באתר
www.tanyaor.com
 וגם ביו-טיוב ובפייסבוק:
 בלוגים מצולמים וניגונים (באיכות HD)

סדר התנ"ך

עודה ראשונה לנפש

תניא
 מודעות
 עצמית
 ביהדות

YouTube f

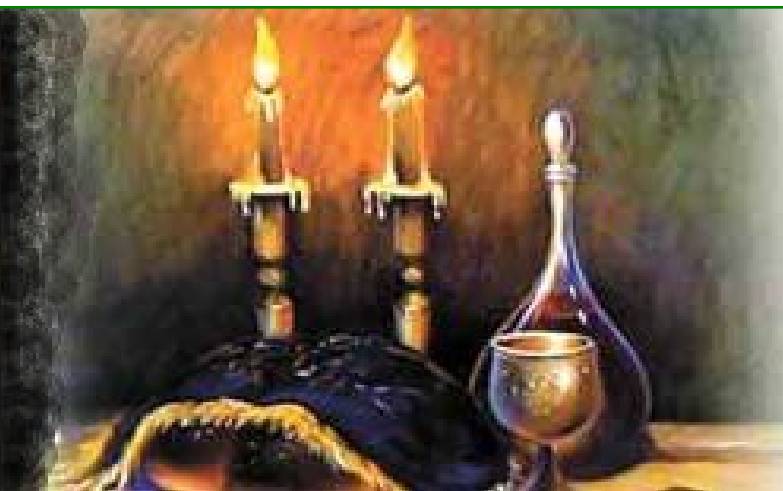
שבת שלום!!!

ליקוט, רעיונות, כתיבה ועימוד: חי דמארי
 כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
 להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך
 ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	הדלקת נרות	עיר (שעון קיץ)
20:30	19:12	י-ם
20:32	19:28	ת"א
20:34	19:21	חיפה
20:31	19:29	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, ליזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון